

[Aksel Larsen.]

og fryse? — det kommer de til, hvis dette Lovforslag ikke gennemføres. Ja, det gør de i Øjeblikket, og det har de gjort længe, og derfor maa vi give de arbejdsløse den Anvisning, at de undersøger, hvorledes de kan faa Kommuner og Hjælpekasser til at yde dem Hjælp. Der findes jo nemlig Muligheder dér. Dette skal samtidig være et Svar til det ærede Medlem Hr. Christmas Møller, der ved dette Lovforslags første Behandling stillede Spørgsmaalet: Udenomparlamentarisk, hvad er det for noget? Der er i København ydet noget, man kalder Julehjælp til de arbejdsløse, og den er ydet paa Grund af, at de arbejdsløse optraadte netop, som vi anbefalede dem at optræde: ikke at lade sig nøje med Afvisninger, ikke at stole paa Forhandlinger i Rigsdag eller i Borgerrepræsentation, men presse paa og lægge det fornødne Tryk paa de paagældende Instanser for at faa dem til at rykke ud med den Hjælp, vi ved der er Midler til, men som alle borgerlige Partier længst muligt vægrer sig ved at rykke ud med. Denne Julehjælps Udbetaling er jo ogsaa et Bevis for, at det er muligt for de arbejdsløse at faa ogsaa Vinterhjælp igennem Kommuner eller Hjælpekasser, hvis de selv over et tilstrækkeligt stærkt Tryk paa disse Institutioner.

Man har hidtil — fra de socialdemokratiske Kommuner navnlig! — sagt: Loven forbyder os det. Men det er altsaa nu konstateret, at Loven forbyder det ikke, jfr. Udtalelser af Socialministeren til Københavns Kommune, og det kan altsaa kun være en yderligere Opfordring til, at de arbejdsløse ikke lader sig nøje med Afvisningen af Vinterhjælpen fra Rigsdagens Side, men at de sørger for ved Aktion bl. a. overfor Kommunerne at skaffe sig Vinterhjælp.

Dette Lovforslag kan vi naturligvis ikke behandle her som et isoleret Forslag angaaende Vinterhjælp, det prætenderer ikke at være noget saadant. Det er vel nok det første Lovforslag — jeg gentager: i den Tid det kommunistiske Parti har haft Repræsentanter her —, hvor man i selve Betænkningen fastslaar, at her drejer det sig om en Kreaturhandel; man vil herfra oversende det til Landstinget og derpaa i Landstinget føre Forhandlingerne paa det Grundlag, der er nedlagt i Udvalgets Flertalsbetænkning, altsaa kæde det sammen med de øvrige arbejderfjendske Kriseforanstaltninger, og paa den Maade søge at naa til et Forlig som Led i det store Kriseforlig. Det betinger vor Stilling til Forslaget, og det betinger ogsaa

Arbejdernes og de arbejdsløses Stilling til det: naar Behandlingen af Forslaget er endt i dette Ting, forlægger vi Behandlingen andetsteds hen.

Socialministeren (Steincke): Naar man befinder sig i en Situation, hvor man i et saa lille Land som vort nærmer sig 200 000 indskrevne arbejdsløse, naar man samtidig befinder sig i den haardeste Vinter-tid, naar endvidere Titusinder, hvad Tilfældet er i Øjeblikket, mangler det nødvendige, og naar man tilmed ser, at man i og for sig fra alle Sider indrømmer, at saadan er Forholdene, men den samlede Opposition, eller i hvert Fald Venstre og det konservative Folkeparti, alligevel modsætter sig Vedtagelsen af en saadan beskedne Hjælp til de haardest ramte, saa spørger man sig selv: Hvad er Grunden hertil? Og naar man er Socialminister, spørger man naturligvis først og fremmest: Har du nogen Skyld heri? Er det dig, der mangler Evne eller Villie, Forhandlingsevne til at gennemføre et saa selvindlysende Forslag som dette under Forhold som de skildrede?

Det har jeg spurgt mig selv om, og jeg kan ikke se, at jeg har nogen Skyld. Jeg har bogstavelig talt ikke bestilt andet end at forhandle og forhandle og forhandle for at faa skaffet denne Hjælp. Jeg kan for saa vidt godt være enig baade med den ærede Ordfører for Kommunerne og med andre i, at jeg efterhaanden for at skaffe de arbejdsløse denne Hjælp har forhandlet om Betalingshenstand for Gaardejere, om Nedslagning af Kreaturer, om Fordeling af Kød, om Saasød og om mange andre Ting, der ikke har mere Berøring med Socialministeriet end med Forslaget om Vinterhjælp. Jeg tror ikke, man fra Venstres og det konservative Partis Side vil sige — uanset at jeg er enig med Regeringspartierne, Retsstatspartiet og det kommunistiske Parti i, at det i og for sig er ganske urimeligt i denne Situation at blande disse Spørgsmaal ind —, at jeg ikke har været villig til, lige saavel som mine Kolleger; der har været inddraget i Forhandlingerne, ikke desto mindre at føre disse Forhandlinger til det sidste. Altsaa, Grunden kan ikke ligge i manglende Imødekommenhed overfor andre Synspunkter, overfor andre Ønsker om i Forbindelse med Vinterhjælpen at faa gennemført Forslag, som man fra anden Side ansaa det for ønskeligt at gennemføre meget hurtigt.

Saa spørger man videre: Ligger Grunden da i, hvad der i Dag er fremhævet af den ærede Ordfører for Venstre saavel som,